

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 6. Epistola Synodica S. Sophronii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII Heraclius Imperator amissa spe, Syriam
A. C. 635. servari posse, Constantinopolim se recep-
Theoph. an. pit, eoque pretiosum Crucis lignum
24. p. 280. transferri jussit, facile prospiciens, Jero-
 solymam brevi ab hostibus occupandam,
 quod etiam elapsis annis duobus ita e-
Bibl. PP. to. venit. S. Sophronius populum suum
2. p. 564. exhortabatur, ut tanta calamitate admo-
 nitus ad Deum se converteret; id enim
 dispicimus in Sermone, illo tempore in
 Die Natalitia Domini ad populum pro-
 nunciato. Vir Sanctus in amarissimos
 questus solvitur, quod Barbarorum in-
 cursus illo Sanctissimo Festo Fideles Be-
 thlehem, tam prope Jerosolymam posi-
 tum, pergere, & tenerrimæ Pietati in-
 dulgere non permetterent.

§. VI.

Epistola Synodica S. Sophronii.

Conc. 6. Act. **S**anctus Sophronius in Sedem Jerosoly-
II. p. 852. mitanam evectus absque omni mora
Phot. cod. congregata Synodo Epistolam Synodicam
231. p. 887. scripsit, in qua majorum Ecclesiarum E-
 piscopis pro veteri more Fidei suæ ratio-
 nem exponit. Hæc ad Sergium Patriar-
 cham Constantinopolitanum, & secun-
 dum alia exemplaria ad Honorium Pa-
 pam dirigitur; nemo vero dubitat, quin
 ad utrumque missa fuerit. Est amplis-
 sima, & in exordio queritur Vir Sanctus,
 quod e solitudine sua excitus excelsam
 Sedem

Sedem conscendere compulsus fuisset. *Sæculum VII*
 Tum fidem suam profitetur, & Myste- *A. C. 635.*
 rium Trinitatis fuse explicat, Hæreses *Conc. p. 856.*
 adversas refutans. Ita etiam de Incar- *p. 864.*
 natione differit, prolixè unitatem Perso-
 næ contra Nestorium, & distinctionem
 Naturarum contra Eutychem probat,
 subjungens: *Inde est, quod idem Iesus* *p. 869.*
Christus revera operatus fuerit, quæ tam
uni quam alteri substantiæ conveniebant,
quod non fecisset, si unicam habuisset
Naturam. Et infra: Sicut in Iesu *p. 872.*
Christo quælibet Natura suam retinet pro-
prietatem, ita etiam quælibet, quod sibi
congruum est, operatur. Et iterum:
Scimus, quod duarum Naturarum quæli-
bet operationem suam realem, naturalem,
& congruam habeat. Rursus: Idcirco *873.*
non dicimus, duas Naturas unicam rea-
lem & indistinctam operationem habere,
ne eas ad unicam substantiam & unicam
Naturam, qui est error Acephalorum,
redigamus; quippe naturæ non aliter
quam ex operationibus cognosci possunt.

Ut distinctionem operationum captu *ibid.*
 faciliorem redderet, illas singillatim e-
 numerat, & quidem primo operationes
 humanas. Iesus Christus, ut hic S. So-
 phronius loquitur, nascitur sicut nos, la-
 cte nutritur, crescit, ab una ætate ad a-
 liam transit, donec vir perfectus evadat.
 Tolerat famem, sitim, fatigationem in

Sæculum VII itineribus, more aliorum hominum incedens & ex loco in locum progrediens.

A. C. 635.

p. 876.

ibid. p. 880.

Nam vere homo erat, habens corpus limitatum, & ad certam figuram determinatum. Hinc cum esset infans brachiis Virginis Matris suæ portabatur, & inter ubera materna quiescebat. Hinc fatigatus sedebat, & dormiebat, quando somnus ei erat necessarius. Etiam dolorem sentiebat, cum percutiebatur, flagellis cædebatur, & cum in cruce manus pedesque perforabantur. Naturæ humanæ, quando volebat, dabat occasionem faciendi, aut patiendi, quod ei competit, ne ejus Incarnatio phantastica, aut oculorum ludibrium videretur. Nam nulla istarum actionum vel passionum, quamvis esset humana & naturalis, libertate carebat. Avertat Deus opinionem hanc execrabilem! Deus erat, qui sic volebat in carne sua pati, ut nos salvaret, & nobis donum impassibilitatis mereretur. Indutus erat corpore passibili, mortali, & corruptibili, passionibus nostris naturalibus & innoxiiis subiecto, illudque sinebat tam agere, quam pati secundum naturam suam usque ad tempus Resurrectionis suæ, quo omnia, quæ in nobis corruptibilia sunt, abjecit, ut nosmetipsos ab iisdem liberaret. Sicut libere factus erat homo, ita etiam libere patiebatur, non sicut nos contra
volun-

voluntatem nostram, necessitate, & ali- Sæculum VII
 qua Tyrannidis specie, sed quando & A. C. 635.
 quantum volebat.

Quod spectat ad Operationes Divi- p. 876.
 nas, eæ sunt primo Conceptio prodigio-
 sa, exultatio S. Joannis in utero matris,
 Jesu Nativitas, in qua & post quam San-
 cta Mater ejus Virgo permansit, ut ante
 fuit. Pastores voce cœlesti moniti, Ma-
 gi a stella adducti, ipsorum dona, & a-
 doratio. Scientia litterarum, quin eas
 didicisset, aqua in vinum mutata, sana-
 tio morbidorum, cœcorum, paralytico-
 rum, leproforum, omnia cetera Miracu-
 la, quæ, licet ministerio corporis pa-
 trata, Divinæ tamen Naturæ argumenta
 sunt. S. Sophronius addit; dari in JE- p. 880.
 su Christo Operationes medii ordinis
 Divinæ simul & Humanæ, ad quod ope- Duæ in Chri-
 rationum genus Operationem S. Diony- sto Operatio-
 sii *Theandricam*, præcipuum illud Mo- nes.
 nothelitarum Munimentum, (*) refere-
 bat.

B 3

(*) Nempe S. Dionysius omnium primus
 hac voce usus fuerat: Der protestantische Ue-
 berseher giebt diese Worte also auf seiner 622.
 Seite im 5ten Theile: Welcher (der heilige Dio-
 nysius) ein starker Verfechter und eine Stütze
 der Monotheliten war. Der heilige Diony-
 sius Areopagita ein starker Verfechter der Mono-
 theliten! Herr Uebersetzer! das ist von Herzen
 ungeschickt. Die übrigen häufigen Fehler unge-
 rechnet.

Sæculum VIIbat. Jam enim illa ætate nemo Aucto-
 A. C. 635. ritatem librorum, qui S. Dionysio tribue-
 Sup. Lib. bantur, quamvis ante annos centum om-
 XXXII. nibus ignoti fuissent, in dubium voca-
 §. 33. bat.

S. Sophronius deinde Origenis er-
 rores damnat, & profitetur, se quinque
 Concilia universalia, Nicenum, Constan-
 tinopolitanum, Ephesinum, Calcedonen-
 se, & secundum Constantinopolitanum
 recipere. Tum etiam recipit omnia Scri-
 pta S. Cyrilli, & Epistolam S. Leonis, tan-
 quam S. Petri & S. Marci Oracula. A-
 nathema dicit omnibus Hæreticis, quo-
 rum nomina incipiens in Simone Mago
 usque ad Hæreticos suæ ætatis recenset.
 Inter hos duos nominat Origenes, nem-
 pe secundum cognomento Adamantium,
 & Magnum Appollinari conjungit. In-
 ter ultimos meminit Jacobi Syri, qui Ja-
 cobitarum Auctor esse creditur, & dein-
 de Athanasii Syri, quem illorum Patriar-
 cham esse putant, Imperatori Heraclio,
 ut retuli, Hierapoli collocutum. Sub-
 jungit quemdam Anastasium & omnes
 illos, quos Monothelitæ malis artibus eo
 adduxerant, ut ipsorum errorem dissi-
 mularent; quod de Cyro, Sergio & ipso
 Imperatore accipi potest. Nihilominus
 S. Sophronius Doctrinam suam Sergii,
 cui scribit, judicio submittit, & ejus ad
 Deum precibus se commendat. Postea
 addit:

p. 881.

p. 884.

p. 888.

Conc. p. 890

Sup. Lib.
XXXVII.

§. 41.

p. 896.

addit: *Ora etiam pro Imperatoribus nostris (nempe Heraclio & Filio ejus) ut Deus omnes Barbaras Nationes Victoribus subjiciat, & praesertim superbiam Sarcenorum proterat, qui in nos inopinato inveci ferocia crudeli, & impia audacia omnia depopulantur.*

Saeculum VII
A. C. 635.

p. 897.

§. VII.

Secunda Honorii Papae Epistola.

Hæc Epistola Honorium Papam a proposito, utrique Parti silentium imperandi, dimovere non potuit. Datis igitur ad Cyrum Patriarcham Alexandrinum litteris dicebat, rejiciendam esse novam hujus vocis unius vel duarum Operationum inventionem, & Ecclesiae Doctrinam istarum disputationum nubibus non esse obscurandam, sed ab expositione Fidei has voces novissime inventas esse rescindendas. Alteram quoque ad Sergium Constantinopolitanum dedit Epistolam, in qua dicebat: *An forte, qui sic loquuntur, putant, Jesu Christum unam vel duas Naturas tribuere, idem esse, ac duas Operationes fatevi? quod dicere vel cogitare valde absurdum est.* Subjungebat: *Id tibi aperiendum esse existimavi, ut cognoscas fidem meam esse tuæ consentaneam, & eodem Spiritu animemur.* Scripsimus etiam ad Fratres nostros Cyrum & Sophronium, & hor-

Conc. 6. Act.
14. p. 968.

p. 969.